

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון רפ"ח   **מי תשא**   תשב"ב

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שזלו היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה ה' ונאמר מדרגה נפלאה מדרגה מרובה (השם יתברך)

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

מי תשא את ראש

הַיִּבֵּט זִיר!

הַמִּנְיָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת נְשִׂיאת רֹאשׁ, בְּחִינַת עֲלִיַת מִדְרָגָא לְדָרְגָא בְּמֵאמֶר הַנ"ל, כִּי כְּשֶׁעוֹלִין מִדְרָגָא לְדָרְגָא אֲזִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵרִים אֶת חֲבֵרוֹ, כִּי פְּנִימִיּוֹת הַתְּחַתּוֹן עוֹלָה לְעֲלִיּוֹן וְכֵן פְּנִימִיּוֹת הָעֲלִיּוֹן עוֹלָה לְמַעְלָה יוֹתֵר וְכֵן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, כְּמִבְּאֵר שָׁם הֵיטֵב, עַיִן שָׁם. וְכֵמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל אֲזִי בְּפִרוּשׁ, שְׂזֵה בְּחִינַת הַרְמָה – בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכֶּנּוּ הַיִּיבִין, מֵה שֶׁאֶחָד מֵרִים אֶת חֲבֵרוֹ וְכוּ'. וְכְּשֶׁמוֹנִין אֶת יִשְׂרָאֵל אֲזִי כּוֹלְלִין וּמְדִימִין וּמְנַשְׂאִין וּמְקַשְׂרִין אֶחָד לְחֲבֵרוֹ וְחֲבֵרוֹ, כִּי זֶה עֵקֶר בְּחִינַת הַמִּנְיָן לְקַשְׂרָם וּלְחַבְרָם זֶה בְּזֵה שִׁיעָלָה כָּל אֶחָד לְמִדְרַגַּת חֲבֵרוֹ וְחֲבֵרוֹ יַעֲלֶה יוֹתֵר וְכֵן לְמַעְלָה מֵעֲלָה כְּדִי שִׁיכָּלְלוּ זֶה בְּזֵה כְּדִי שֶׁתִּשְׁרַח עֲלֵיהֶם שְׂכִינָה. וְעַל כֵּן נִקְרָא הַמִּנְיָן נְשִׂיאת רֹאשׁ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, "כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפַקְדֵיהֶם". כִּי עַל יְדֵי הַמִּנְיָן מְנַשְׂאִין רֹאשׁ מִדְרָגָא וְדָרְגָא וְכוּ' כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת מִשְׁנַכְנֵס אֶדָר מֵרַבִּין בְּשִׂמְחָה. כִּי אֲזִי עֲרִיכִין לְהַכְנִיעַ קִלְפַת הָמֶן עַמְלֵק שֶׁהוּא הַמְדַמָּה כַּנ"ל. וְעַל כֵּן עֲרִיכִין לְהַרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עֲרִיכִין לְשִׂמּוֹחַ מְאֹד בְּמָה שֶׁזְּכִינוּ לְהִיּוֹת מְזִרְעֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשִׂנִי גוֹי וְעַל יְדֵי זֶה מְגַלִּין חֵחוֹ וְהַתְּפָאֲרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא הַתְּגַלוֹת הַגּוֹנֵן, שֶׁהוּא גְּדֻלַּת הַבוֹרָא, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְכַנְיַעִין הַמְדַמָּה וְזוֹכִין לְעֲלוֹת לְכָל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבִּקְדָשָׁה, אָמֵן וְאָמֵן.

ליקוטי הלכות חוקות העכו"ם ב' ז

טוֹעֲמִיָה

ועשית אותה קטורת

פרשת השבוע

שְׁלֵמוֹת הַקְּדָשָׁה וְהַשְּׂמִיחָה

מדות הַנְּגוּן וְעָרְכִי וְצָרוּפִי קולות שֶׁל הַנְּגוּן כְּלוּלִים בְּעִשְׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה שְׁמֵהֶם נִמְשָׁכִין כָּל הַנְּגוּנִים שְׁבָעוּלָם שְׁיֵשׁ לָהֶם כַּח לְשִׁבְרָא אֶת הַלֵּב מְאֹד וְלִהְיוֹתוֹ וְלִהְיוֹתוֹ לְהַמְשִׁיכוֹ לְהַשִּׁיב מְאֹד מְאֹד, כִּי הַנְּגוּן יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל לְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהַשִּׁיב יְתַבְּרֶךְ מְאֹד מְאֹד, וְכִמוֹ שֶׁדִּבֶּר רַבְּנוֹ זְכוּרָנוֹ לְבָרְכָה מְזָה כַּמָּה פְּעָמִים, וְאָמַר שֶׁטוֹב מְאֹד לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם אֵיזָה נְגוּן, וְאָמַר כַּמָּה וְכַמָּה תוֹרוֹת נִפְלְאוֹת עַל עֵינַי הַפְּלֶגֶת רוּם מַעְלוֹת הַנְּגִינָה הָעוֹלָה לְמַעְלָה מַעְלָה עַד תַּכְלִית הַמַּעְלָה, כַּמּוּבָן בְּדִבְרֵי זְכוּרָנוֹ לְבָרְכָה לְמִי שֶׁמְעִין בָּהֶם וְרָגִיל בָּהֶם, וְעָקַר מַעְלַת הַנְּגִינָה בְּבַחֲנֵה הַנ"ל, מֵה שְׁיֵשׁ כַּח עַל יְדֵי הַנְּגוּן לְעֵלוֹת וְלִירֵד עַד שֶׁיַּחְטֹף אֶת הַיְגוּן וְאַנְחָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הָרוּחַ רָעָה וְהַעֲצָבוֹת, לְהַפְּכָה לְשִׂמְחָה, שְׁזָהוּ עָקַר שְׁלֵמוֹת הַקְּדָשָׁה וְכַנ"ל:

וְזָהוּ בְּחִינַת קְטוֹרֶת (כַּמּוּבָא בְּמָקוֹם אַחֵר), כִּי קְטוֹרֶת מִמְשִׁיךְ שְׂמִיחָה בְּבַחֲנֵת קְטוֹרֶת יִשְׂמַח לֵב. וְעָקַר שְׁלֵמוֹת הַקְּדָשָׁה וְהַשְּׂמִיחָה שֶׁנִּבְרָר עַל יְדֵי הַקְּטוֹרֶת הוּא בְּבַחֲנֵה הַנ"ל שְׂמֵהֶפְכִין הַיְגוּן וְאַנְחָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַסְּטָרָא אַחֲרָא, לְשִׂמְחָה לְסְטָרָא דְקְדָשָׁה, שְׁזָהוּ בְּחִינַת חֲלַבְנָה שְׂרִיחָה רַע שֶׁהִיא בְּקְטוֹרֶת שְׂמֵרְמִזַּע עַל בְּרוּר הַקְּדָשָׁה מִתְקַף הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת כְּפִדּוּעַ בְּכַתְבֵּי. הֵינּוּ בְּחִינַת הַנ"ל, כִּי קְטוֹרֶת מְבַרְרַת וּמַעְלָה הַקְּדָשָׁה מֵעַמְקֵי עַמְקֵי הַקְּלָפוֹת, כְּפִדּוּעַ שְׂאִין דְּבַר שֶׁיַּעֲלֶה הַקְּדָשָׁה מֵעַמְקֵי הַסְּטָרָא אַחֲרָא כְּמוֹ הַקְּטוֹרֶת. וְעַל כֵּן צָרִיכִין לִזְמַר קְטוֹרֶת בְּכּוֹנָה גְּדוּלָה מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּכּוֹנַת הָאָר"י, שְׁזָהוּ מוֹעִיל מְאֹד לְתִשׁוּבָה לְשׁוּבַת מִתּוֹךְ עַמְקֵי הַחֲשָׁךְ וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא לְהַשִּׁיב יְתַבְּרֶךְ, כַּמּוּבָא בְּהַסְּדוּר שֶׁל הָאָר"י ז"ל אֲצֵל קְטוֹרֶת, הֵינּוּ כַּנ"ל. כִּי קְטוֹרֶת הִיא בָּהֶם חֲלַבְנָה שְׂרִיחָה רַע שְׂמֵרְמִזַּע עַל הַסְּטָרָא אַחֲרָא שְׂגָם כֵּן נִכְלָלָה בְּהַקְּדָשָׁה בְּתוֹךְ הַקְּטוֹרֶת הַמְּשִׁמַּחַת לֵב, שְׁזָהוּ בְּחִינַת הַנ"ל שְׂמֵהֶפְכִין הַיְגוּן וְאַנְחָה, שֶׁהֵם תְּקוּף הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת, מְהַפְּכִין אוֹתָם לְשִׂמְחָה, שְׁזָהוּ עָקַר שְׁלֵמוֹת הַקְּדָשָׁה וְהַשְּׂמִיחָה כַּנ"ל:

ליקוטי הלכות פריה ורביה ג' ה

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

ושמרו בני ישראל

הַמִּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ

זֶה שִׁסְדּוֹ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל בְּסֵדֶר הַתְּפִלָּה שֶׁל שַׁבָּת, לְפִיכֵן יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לְאֵל כָּל יְצוּרָיו שֶׁבַח יָקָר וַגְּדֻלָּה יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל הַמִּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קִדְשׁ. כִּי בַשַּׁבָּת נִמְשָׁךְ בְּחִינַת שְׁבִיתָה וּמְנוּחָה לְכָל הַיְצוּרִים שֶׁעַל יְדֵי זֶה כָּל קְיוּמָם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, וַיְכוּלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכוּ', וַיְכַל אֱלֹקִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבָרְכָהּ, מַה הָיָה הָעוֹלָם חָסֵר מְנוּחָה, בָּא שַׁבַּת בָּא מְנוּחָה כְּלָתָה וְנִגְמְרָה הַמְּלָאכָה, אָבֵל כָּל הַחַיּוֹת דִּקְדָּשָׁה וְהַמְּנוּחָה וְהַשְּׁבִיתָה שֶׁנִּמְשָׁךְ בַּשַּׁבָּת עַל כָּל יְצוּרָיו, הוּא עַל יְדֵי שִׁישְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים אֶת הַשַּׁבָּת.

וְעַל כֵּן כָּל הַיְצוּרִים מְחַיְבִים לְפָאֵר וּלְבָרֵךְ וְכוּ' אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁבְחִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים עַל שֶׁהִנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שְׁמִירַת יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם נִיחָא וּשְׁבִיתָה וְכוּ' וְכוּ"ל. וְאֶפְלוּ קִדְשׁ מִתַּן תּוֹרָה הָיָה הַכֹּל מִתְקַיֵּם בְּזִכּוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת.

זֶה וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת וְכוּ', בֵּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא, כִּי עַל יְדֵי קִדְשַׁת שַׁבָּת שֶׁנִּתְּנָה רַק לְיִשְׂרָאֵל רוֹאִים גְּדֻלַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתְּן לָהֶם יוֹם מְנוּחָתוֹ לְנַחֲלָה כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבָרְכָהּ, כִּי סוּד קִדְשַׁת שַׁבָּת הוּא רַק בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵין דְּבָר חוּצָן בֵּינֵיהֶם בְּבְחִינַת וּבְשִׁמְחָתוֹ לֹא יִתְעַרֵּב זֶר.

ליקוטי הלכות שבת ז' כח

עמוד זה נדבט הר"ר ישכר דוד בורשטיין הי"ו
לרגל שמחת אירוסיו בנו החתן צבי שיחי' למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

לא ידענו מה היה לו

פרשת השבוע

לְקַיֵּם דְּבַרֵי תוֹרַתוֹ תָּמִיד

עקר חטא העגל היה על ידי שפגמו בכבוד משה ותלמידיו, על ידי שלא האמינו שגם אחר הסתלקות משה שיהוא בחינת הצדיק האמת, גם אחר כך דבריו חיים וקיימים לעד וצריכין לקיים דברי תורתו לנצח תמיד, כי דבריו הם דברי אלקים חיים אשר הם קיימים לעולם, כמו שנאמר, ודבר אלקינו יקום לעולם.

כי עקר פגם העגל היה, שהיו סבורים שכבר מת משה, כמו שמוכח בפרוש רש"י וכו'. ואז אמרו לאהרון, קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו, הינו שעשו עצמם כאלו אינם חולקים על משה בעצמו, רק הם אומרים שענין משה אינם יודעים מה הוא בחינת כי זה משה האיש לא ידענו וכו', רק עתה שכבר מת, לדעתם צריכין לבקש אחר במקומו ונכוחו בדעותיהם המשבשות על ידי זה בעצת ראשי הערב רב שקבלו אותם עליהם לרב ולראש, מחמת שהיו יכולים לעשות מופתים על ידי שמות הטמאה וכו', עד שאמרו, קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו.

ועקר חטאם וטעותם היה על ידי שלא האמינו בפה שלפניהם אמת, ברור ונדב ומתקן, שהוא תורת משה אמת שקבלו בסמוך ועדין תלמידיו הקדושים קיימים, שהם, אהרון וחור ויהושע וכו'. ואפילו לפי טעותם שמת משה, היה להם לילך לתלמידיו הקדושים ולשאל מהם הדרך אשר ילכו בה, אבל ראשי הערב רב הטעו אותם, עד שמאסו בתורת משה, שכתוב בה בפרוש לא יהיה לה אלהים אחרים וכו'.

ליקומי הלכות בשר בחלב ה' כב

עמוד זה נדבט הר"ר יצחק רייזר הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

הכנה לפורים

טועמיה

עניינא דיומא

מְלַחְמָה קָשָׁה וּגְדוּלָה מִכָּל הַמְלַחְמוֹת שְׁבַע עוֹלָם

הצדיק האמת שבכל דור, הוא לוחם תמיד מלחמת עמלק בשביל להציל אלו האבני קדש הנשפכים ומתגלגלים בראש כל חוצות, כמו שכתוב, תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות, להוציאם מרשות עמלק, להכניסם אל בית הקדשה. ועל כן זאת המלחמה היא מלחמה קשה וגדולה מכל המלחמות שבעולם, כי עמלק, שהוא הבעל דבר, מערבב את העולם עד שאי אפשר בשום אופן לידע האמת היכן הוא, כי השקר מתדמה לאמת בכל הבחינות וזהו בחינת חבלו של משיח שהוא הקטגוריא בין התלמידי חכמים.

והתקון לזה הוא רק תמימות ופשיטות, שמי שרוצה לחוס על נפשו לבל תאבד תקנתו ח"ו, כפי מה שכל אחד יודע בנפשו נגעי לבבו ומכאוביו, הוא צריך להתנהג בתמימות ובאמת, ולזעק מאד לה' יתברך שיורהו האמת לאמתו שידע במי להתדבק באפן שיזכה לשוב אליו יתברך באמת. וזה שכתב רבנו ז"ל שהתקון לזה הוא לקום בחצות ולהתאבל מאד על חרבן בית המקדש שגרם על ידי מעשיו וכו', כי כל המעכב בנין בית המקדש כאלו החרבו. ומי שיתנהג בדרך הזה, בדרך הישן אשר דרכו בו אבותינו מעולם, דהינו לקום בחצות ולפשפש במעשיו ולהתאבל על חרבן נפשו ונשמתו שגרם חרבן בית המקדש, ויצעק מאד לה' יתברך כראוי לו לצעק על נפשו כפי מה שיוודע בעצמו אפן מעמד נשמתו להיכן הורידה במעשיו, אזי בודאי יזכה לידע האמת לאמתו, כי החפץ באמת מוסרין לו מלאך של אמת.

ליקוטי הלכות מתנה ג' ה

מלחמת עמלק שבכל דור

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, שֶׁעַל יָדוֹ כָּל הַהֲתַגְבְּרוֹת
בַּמִּלְחָמָה הָאֲרָכָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּכָל סְפָרֵי מוֹסֵר, שֶׁכָּל
הַמִּלְחָמוֹת הַנִּשְׁמִיּוֹת שֶׁבֵּין הַמַּלְכִּים, כָּלָם נִקְרָאִים
מִלְחָמָה קְטַנָּה כַּנֶּגֶד הַמִּלְחָמָה שִׁישׁ לְהָאָדָם עִם עֲצָמוֹ
שֶׁנִּקְרָאת מִלְחָמָה אֲרָכָה, וְזֶה עֵקֶר מִלְחָמַת עַמְלֵק
שֶׁכָּבַל דוֹר בְּכָל־לַיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן, וְאִין כַּח
לְרַב יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּד בַּמִּלְחָמָתוֹ כִּי אִם בְּכַח הַצַּדִּיק.

ליקוטי הלכות שבת ז' לג

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַטֵּל
מִלְחָמוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים מִן הָעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם
גָּדוֹל וְנִפְלָא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִשְׁאֹו עוֹד גּוֹי אֶל גּוֹי חָרֵב וְלֹא
יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה, רַק יִבִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, אֲשֶׁר לֹא בָּאנוּ לָזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל רִיב
וּמַחְלָקַת חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא בְּשִׁבִיל שִׁנְאָה וְקִנְיָאָה וְקִנְטוֹר
וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים חֵם וְשָׁלוֹם, רַק בָּאנוּ לְעוֹלָם כְּדֵי לְהַפִּיר
וּלְדַעַת אוֹתָךְ תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח:

ליקוטי תפילות ח"ב נג

עמוד זה נדבתי הר"ר יעקב דוד ראטנבערג הי"ו
לרגל שמחת אירוסי בתו תחי' למזל טוב

מכתב ממוהרנ"ת

טועמיה

ברשת מי תשא

ברוך השם יום א' תשא תר"ד:

ששון ושמחה ישיגו אהובי בני חביבי הרבני מורנו הרב יצחק שיחיה עם כל יוצאי חלציו שיחיו:

מוסר כתב זה בא לביתי והביא הרוזיווילקע. והיה לי לנחת כי היה מכרח לי מאד כאשר יספר לך מוסר כתב זה. ויש הרבה לכתב לך. אך זמן המנחה הגיע. ומוסר כתב זה נחויז מאד ושמתי הכל בפיו הן מעגנו נסיעתו לפה על איזה שבת יבוא הן מעגנו נסיעתו על החתנה, שלפי מנהג העולם ובפרט מנהג ישראל קדושים בודאי הוא מכרח להיות על החתנה למזל טוב, בפרט שבודאי יהיה כמה אנשי שלומנו שאינם קרובים בשאר בשר אתי רק מחמת קרבת נפשותינו וכו'. מכל שכן אתה בני היש קרוב ממך, אך אף על פי כן אין רצוני לצערך אם חס ושלום יהיה בלתי אפשרי, כי אנס רחמנא פטרה, אך כל מה דאפשר להשתדל בכל כחה ולבקש מהשם יתברך שתזכה להיות על החתנה למזל טוב ולשמח עמנו יחד בודאי חובה עליך להשתדל בזה כנ"ל. וגם אולי נזכה על ידי שמחתנו יחד יחד בשמחת חתן וכלה שתצמח לך ולנו ישועה שלמה בכל מה שאנו צריכים להושע:

ולא הישועה, והשם יתברך יושיעך ויצליחך בכל אשר תפנה ועקר הוא הצלחת הנפש. ותזכו אתם שם ואנחנו כאן לשמח בשמחת פורים הבא עלינו לטובה. ומקדם לצעק ולהתפלל כראוי מחד אם ירצה השם בתענית אסתר עד שנזכה שיקים פעשותך נוראות באותן הימים אף אתנו הפלא תשועת עולמים וכו', ומגדל הנחיצה אי אפשר להאריך כלל:

דברי אביה המצפה לראותך בשמחה עם בנה נכדי דוד צבי שיחיה נגילה ונשמחה בישועתו: נתן מברסלב:

עלים לתרופה

עמוד זה נדבת הר"ר צבי יוסף והר"ר נתנאל פיש הי"ו לרגל שמחת נישואי החתן שמעון בעריש יוזשעף הי"ו

טוֹעֲמִיהָ

ההולמים בתורת ה'

כ"ד – אמצעותא דעלמא

אַשְׁרֵי הַזּוֹכֵה לָזָה

הַשָּׁגָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת, שֶׁהֵם הַשָּׁגַת הַתְּשׁוּעָה הַיִּכְלִינ הַנִּ"ל שְׁזוֹכִין עַל יְדֵי הַשְּׁקָלִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת עֲשִׂית הַמִּצְוָה בְּשִׂמְחָה. זֹאת הַהַשָּׁגָה הִיא בְּבְחִינַת מַחְצִית הַשְּׁקָל, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת מָטִי וְלֹא מָטִי. בְּבְחִינַת רְדִיפָה וּמַעֲכָב שְׁצָרִיךְ לַעֲמֹד עַל הַמִּשְׁקָל תָּמִיד כִּי אִם יִרְדֹּף לְתַשִּׁיג יוֹתֵר מִהָרְאוּי לְפִי בְּחִינַתוֹ תִּתְּבַטֵּל הַהַשָּׁגָה לְגַמְרִי, כִּי רַבּוּי הַשְּׁמֹן גּוֹרֵם כַּבּוּי הַיָּר. וְאִם יַעֲכָב וַיִּמְנַע הַהַשָּׁגָה לְגַמְרִי גַם כֵּן לֹא יִשָּׁג כָּלֵל, עַל כֵּן זֹאת הַהַשָּׁגָה הִיא בְּבְחִינַת מַחְצִית הַשְּׁקָל. וְצָרִיךְ תָּמִיד לְהַכְרִיעַ הַמִּשְׁקָל לְמַעְלָה לְכֹלֵל בְּאַחַדוֹתָו יִתְּבַרֵךְ תָּמִיד בְּרָצוֹן וְשׁוֹב בְּבְחִינַת מַחְצִית הַשְּׁקָל תְּרוּמָה לָה', אַשְׁרֵי הַזּוֹכֵה לָזָה.

וְעַל כֵּן נִצְטַו לִתֵּן שְׁקָלִים בְּעֵת הַתְּקִמַת הַמִּשְׁכָּן, כִּי כָּל חֲדָרֵי הַמִּשְׁכָּן וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּכְלֵיהֶם, כֻּלָּם הֵם בְּחִינַת כָּלִים וְהַיִּכְלֹת דְּקִדְשָׁה שְׁנִמְשָׁכִין מִהַיִּכְלִין הָעֲלִיּוֹנִים שְׁשׁוּרָשׁ כֻּלָּם הֵם בְּחִינַת הַתְּשׁוּעָה הַיִּכְלִין הַנִּ"ל שֶׁעַל יָדָם עִקַּר הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ שְׁזוֹכִין לָהֶם עַל יְדֵי עֲשִׂית הַמִּצְוָה בְּשִׂמְחָה, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת מִצְוַת שְׁקָלִים כַּנִּ"ל. עַל כֵּן נִצְטַו לִתֵּן שְׁקָלִים בְּשִׁבְיָל בְּנִין הַמִּשְׁכָּן, כִּי הַמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא בְּחִינַת הַיִּכְלִין הַנִּ"ל נִבְנָה וְנִעְשָׂה עַל יְדֵי עֲשִׂית הַמִּצְוָה בְּשִׂמְחָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁקָלִים כַּנִּ"ל. וְכֵן מִבְּאֵר בְּתַתּוֹרָה הַנִּ"ל עַל פְּסוּק 'מִקְדָּשׁ ה' בּוֹנְנוּ יְדִיד', שֶׁמִּקְדָּשׁ הוּא בְּחִינַת בְּרַכַּת הַשְּׁכָל, כַּמְבֹאָר שָׁם, עֵינֵי שָׁם. כִּי עִקַּר הַשָּׁגַת אֱלֻקוֹת הָיָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְהַמִּשְׁכָּן, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וְנוֹעֲדֵתִי לָךְ שָׁם וְכוּ'.

לִיקוּ"ה נְפִילַת אַפִּיּוֹם ד' יז

עמוד זה נדבתי הר"ר יעקב אלחנן ריכטער הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תח"י למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

כְּשֶׁדָּבַר פֶּעַם רַבְּנוּ מַעֲנִין בְּנֵי אָדָם בְּעֲלֵי הַבְּחִירָה אֲשֶׁר קִשָּׁה לְהוֹצִיאָם מִמְּקוֹמָם כְּרֵאוּי, מֵאַחַר שֶׁתָּמִיד הַבְּחִירָה הִנְּהָ חֲפָשִׁית בְּיַד הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹנוֹ - נָחַם עֲצָמוֹ בְּאֵלֶּה שְׂאִינָם עוֹד בְּעֲלֵי בְּחִירָה, כִּי כָּבֹד אֵינָם בֵּין הַחַיִּים, וְאָמַר: בָּהֶם אָנִי כָּבֹד בְּטוֹחַ וְיוֹדַע מְקוֹמָם הָאֲמִתִּי.

וְהַמְשִׁיל אֶז מִשָּׁל לְעֵנִין גָּדֹל חֲלִישׁוֹת הַכַּח שֶׁל בְּעֲלֵי הַבְּחִירָה, שֶׁהוּא כְּמוֹ שֶׁהַחֲלָבֵן בָּא לְחַלֵּב אֶת הַפָּרָה, וְאַחֲרֵי שֶׁכָּבֹד יִגַע וְטָרַח הַיֵּטֵב עַד שֶׁמֵּלֵא מִמֶּנָּה כֹּד חֲלָב שָׁלֵם, הָרִי לֹא פֶּעַם נִמְצָא שֶׁבְּפִנְיָהּ אַחַת שֶׁפּוֹנֶה הַפָּרָה - הוֹלֶכֶת וּבּוֹעֵטֶת בְּכַד הַחֲלָב הַמֵּלֵא אֲשֶׁר עֲבוּרוֹ הַתִּיגַע הַחֲלָבֵן כָּל כֹּף וְאֵינָנָה שְׂמָה עַל לֵב וְאֵין מְבִינָה כִּמָּה קִלְקָלָה. וְאָמַר:

**זֵיא גְעֵבֵט אַ בְּרִיקָע
מֵיט דִּי פּוֹם אֹוֹן סֵע
גִּיסֵט זִיךְ אַלְעֵם אֹוִים**

תרגום

היא נוֹתֶנֶת בְּעֵיטָה עִם הַרְגָל - וְהַכֵּל נִשְׁפָּךְ

כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ שֶׁהַצְּדִיק מַתִּיגֵעַ וּמְשַׁתְּדֵל לְדִלוֹת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד מִהַמְּקַרְבִּים, וְעָמַל וְיִגַע לְהַעֲלוֹתוֹ עוֹד וְעוֹד מִמְּדֻרְגָה לְמְדֻרְגָה, וְיִשְׁנֵם חֲלִילָה כְּאֵלוֹ שְׂאֲחָרֵי כָּל זֹאת בּוֹעֵטִים בְּכָל הַטּוֹב בְּרָגַע אֶחָד, וְהַכֵּל הוֹלֵךְ לְאַבּוֹד, וְצָרִיךְ הַצְּדִיק לָשׁוּב עַל פְּעֻלָּתוֹ וּלְהַתְּחִיל הַכֵּל מִן הַהִתְחַלָּה:

שיח שרפי קודש (החדש) ח"א קנ"ו

מה דאָפּטֶר. מְכַל שְׁכֵן כְּשֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵב לוֹ בְּעַת צָרְתוֹ וְדַחְקוֹ קֶצֶת, וַיֵּשׁ לוֹ אֵיזָה נִיחָא בְּעַלְמָא, בּוֹדָאי צְרִיךְ לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וּלְהַגְדִּיל הַשְּׂמִחָה בְּיוֹתֵר:

וְהָבֵן דְּבָרִים אֵלוֹ כִּי דְבָרֵי רַבְּנֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה הֵם עִמָּקִים מְאֹד, וְעַקֵּר הָעִמָּקוּת הוּא לְהִבִּין הַדְּבָרִים לְקִיָּמָם בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר. וְאָף עַל פִּי שְׂאֵחַר כֶּה הִיָּה נִרְאָה כְּאֵלוֹ סוֹתֵר רַבְּנֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּעִצְמוֹ הַדְּבָרִים שְׂאֵמֵר לְפָנֵי שְׂאִין צְרִיכִין לוֹתֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, מִחֲמַת שְׂאֵנוּ צְרִיכִים לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד. אָף עַל פִּי כֵן הַדְּבָרִים נִצְרָכִים מְאֹד לְפָנֵי וּלְפָנֵי בְּנֵי אָדָם כְּגִילְנוּ, כִּי הַבְּנֵי כְּנֻנְתוֹ קֶצֶת שְׂרוּצָה שְׁלֵא נָפַל חֵס וְשְׁלוֹם לְעִצְבוֹת עַל יְדֵי זֶה מִחֲמַת שְׂנִיחָתָא תְּמִיד אֶפְלוּ בְּעַת הַהֲרַחְבָּה עַל חֶסְרוֹן הַיְשׁוּעָה הַחֲסָרָה עֲדִין, כִּי בְּאֵמַת צְרִיכִין לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד אֶפְלוּ בְּעִצְמָם הַדְּחִיקוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וּבְגִדְל הַרְחוּק. וְגַם אִם יֵשׁ לוֹ עוֹד לְזֶה שְׂאֵר יְסוּרִים מִפְּרִנְסָה וּמוֹנָעִים וְכוּ', אָף עַל פִּי כֵן צְרִיךְ לְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּמָה שְׂיוּכַל כְּנֵ"ל, מְכַל שְׁכֵן כְּשֶׁמְנִיחַ לוֹ הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמֵי וּמְרַחֵב לוֹ קֶצֶת. אֲבָל אָף עַל פִּי כֵן אֵל יַעֲלֶה עַל דַּעְתוֹ שְׂכַבֵּר הַגִּיעַ לְמָה שְׂצָרִיךְ, וּכְבָר אֵין חֶסֶר לוֹ כְּלוֹם בְּעִבּוּדַתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֵלוֹ הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לוֹ כְּבָר כָּל בְּקִשְׁתּוֹ, כִּי בְּאֵמַת עֲדִין נִשְׂאָר אֶצֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ רַב יְשׁוּעוֹת, וְאֵין צְרִיכִין לוֹתֵר לוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ' רַק אָף עַל פִּי כֵן יְהִיָּה בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, כִּי אֵיךְ שְׂהוּא צְרִיכִין לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד. וְהוֹלֵךְ בְּתֵם יוּכַל לְהִבִּין דְּבָרִים אֵלוֹ בְּפִשְׁטוּת:

חיי מוהר"ן תקצ"ג

הֵיִתִּי פְעַם אֶחָד בְּעִצְבוֹת, אָמַר לִי ר' אַבְרָהָם חֲתָן ר' מְנַדִּיל נ"י, שְׂאֵרְגִיל עֲצָמֵי לִילְךְ בְּרַחוּב תְּמִיד עִם נִגּוֹן בְּהַמְחַשְׁבָּה, וְלַעֲשׂוֹת מְכַל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה רְקוּד חֲדָשׁ בְּהַמְחַשְׁבָּה, וְהַחֲיָה אוֹתִי מְאֹד עִם זֶה הַדְּרָךְ, כִּי יְדוּעַ בְּכָל הַסְּפָרִים בְּפֶרֶט בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי הַקְּדוּשָׁה, שְׂעַקֵּר עִבּוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ הוּא עַל יְדֵי שְׂמִיחָה - לְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּכָל מָה דְּאֶפְטֶר אֶפְלוּ בְּעַת שְׂצָר לְהָאָדָם וְדַחּוּק לוֹ מְאֹד בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, הוּן בְּפְרִנְסַת הַנֶּפֶשׁ הוּן בְּפְרִנְסַת הַגּוּף אָף עַל פִּי כֵן צְרִיךְ לְרַאוֹת לְבַטַּח בַּה' תְּמִיד שְׂסוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזֹב ה' אוֹתוֹ לְנֶצַח חֲלִילָה, וּלְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּכָל

תולדות שמואל

אֶתֶם צְרִיכִים לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד. כְּלוֹמֵר שְׂאֵם נְחוּשׁ בְּכָל עֵת אֶפְלוּ כְּשֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מְרוּיחַ לְנוּ קֶצֶת לְחֻשָׁב תְּמִיד עַל חֶסְרוֹן הַיְשׁוּעָה הַמְּכַרְחַת לְנוּ עוֹד, אִם כֵּן תִּתְגַּבֵּר חֵס וְשְׁלוֹם הַמְּרָה שְׂחוּרָה וְהָעִצְבוֹת בְּיוֹתֵר. אֲשֶׁר זֹאת הַמְּדָה שֶׁל עִצְבוֹת מְזַקֵּת לְנוּ לְעִבּוּדַתוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מֵהַכָּל, וְצְרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִתְחַזֵּק לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד אֵיךְ שְׂהוּא:

עַל כֵּן אֶפְלוּ בְּעַת הַצָּעֵר וְהַרְחוּק מִעִבּוּדַתוֹ צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לְהֵיּוֹת אֵךְ שְׂמִיחַ תְּמִיד, וּלְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּכָל מָה דְּאֶפְטֶר בְּמָה שְׂמוּצָא בְּעִצְמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה עֲדִין, וּבְמָה שְׂזָכָה שְׁלֵא עֲשָׂאוּ גוֹי וְכִיּוּצָא בְּזָה, וְלַהֲפֹךְ כָּל הַיְגוֹן וְאִנְחָה וְהַצָּעֵר וְיִסוּרִין לְשִׂמְחָה. לוֹמֵר, אָף עַל פִּי שְׂאֵנִי כְּמוֹ שְׂאֵנִי, אָף עַל פִּי כֵן זְכִיתִי לְהֵיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וּלְקַיֵּם כְּמָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם צִיצִית וּתְפִלִּין וּקְרִיאַת שְׂמַע וְצְדָקָה וְכִיּוּצָא. וְאָף עַל פִּי שְׂעֲשִׂית הַמְּצוּוֹת הֵם כְּמוֹ שְׂהֵם, אָף עַל פִּי כֵן עַל כָּל פְּנִים יֵשׁ בָּהֶם נִקְדוּת טוֹבוֹת מְאֹד שְׂנַעֲשֶׂה מֵהֶם שְׂעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה, וְאֶפְלוּ עַל יְדֵי הַמְּצוּוֹת שְׂנַעֲשִׂין עַל יְדֵי פוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל זְמַן שְׂשֵׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עֲלָיו מִתְּפָאֵר בּוֹ הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה בְּבַחֲנֵינָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּהּ אֶתְפָּאֵר, וְכַמְבָּאֵר בְּדְבָרֵינוּ בְּעִנְיַן זֶה תְּלִי תְּלִים שֶׁל הַלְכוּת, כְּמָה וְכַמָּה דְּרָכֵי עֲצוֹת אֵיךְ לְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ תְּמִיד יְהִיָּה אֵיךְ שְׂיִהְיָה. אֲשֶׁרִי שְׂיִאֲחַז בָּהֶם:

וְעַל פִּי רַב צְרִיכִין לְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּמִלֵּי דְשְׂטוּתָא, לְעֲשׂוֹת עִנְיָנֵי צְחוּק וּמְלִתָּא דְּבִדְחוּתָא כְּדִי לְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּמָה דְּאֶפְטֶר. וְעַל פִּי רַב אֵי אֶפְטֶר לְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי זֶה, כִּי הַמְּרָה שְׂחוּרָה וְהָעִצְבוֹת מִתְּגַבֵּר עַל הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַכָּל, וְקִשָּׁה לְשַׂבְּרָה יוֹתֵר מְכַל הַמְּדוּת, וּמְזַקֵּת לְהָאָדָם מְאֹד יוֹתֵר מֵהַכָּל. וְכָל עַקֵּר הַתְּרַחְקוּת כָּל אָדָם מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ הִיא רַק מִחֲמַת עִצְבוֹת וּמְרָה שְׂחוּרָה, עַל כֵּן צְרִיכִין לְרַאוֹת לְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּכָל הַכּוֹחוֹת בְּכָל מָה דְּאֶפְטֶר אֶפְלוּ בְּעַת שְׂצָר לְהָאָדָם וְדַחּוּק לוֹ מְאֹד בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, הוּן בְּפְרִנְסַת הַנֶּפֶשׁ הוּן בְּפְרִנְסַת הַגּוּף אָף עַל פִּי כֵן צְרִיךְ לְרַאוֹת לְבַטַּח בַּה' תְּמִיד שְׂסוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזֹב ה' אוֹתוֹ לְנֶצַח חֲלִילָה, וּלְשַׂמַּח אֶת עִצְמוֹ בְּכָל

זמני שבת קודש – פרשת כי תשא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:53	4:52	5:09	4:51	5:02	4:51	5:03	5:13
שקיעה ערב שב"ק	5:32	5:31	5:30	5:31	5:31	5:30	5:24	5:34
חצות הלילה	11:55	11:56	11:56	11:53	11:56	11:54	12:00	12:05
עלות השחר	5:05	5:06	5:06	5:04	5:05	5:05	5:26	5:23
עטיפת הטלית	5:27	5:28	5:29	5:27	5:28	5:27	5:55	5:48
ניץ החמה	6:17	6:18	6:19	6:18	6:18	6:18	7:00	6:45
סוף זמן קר"ש מג"א	8:18	8:19	8:20	8:17	8:19	8:18	8:36	8:34
חצות היום	11:53	11:54	11:54	11:52	11:54	11:52	12:13	12:10
שקיעה יום שב"ק	5:33	5:32	5:31	5:31	5:32	5:31	5:26	5:35
צאת השבת	6:06	6:07	6:07	6:04	6:07	6:05	6:14	6:48
צאה"ש 72 דק'	6:46	6:45	6:43	6:44	6:45	6:43	6:38	

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב והר"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת ויקהל

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
לח.	לח:	לפ.	לפ:	מ.	מ:	מא.
רמו	רמז	רמה	רמט	רנ	רנא	א
תורה כ"ד - אמצעותא דעלמא						התורה הזמנית